

281 Slyšte, slyšte, pastuškové

transpozice -7

1. Slyš-te, slyš-te, pa-stuš-ko-vé, ja - ké zně - jí zpě-vy no - vé v té-to noč-
ní ho - di - ně u bet-lém-ské jes-ky-ně.

2. Andělé tam sestupují,
čest a slávu prozpěvují
pacholíčku zkroušeně,
jenž si hová na seně.

3. Děťátko to Syn je Boží,
od něho je všechno zboží;
a zde leží maličký
synek chudé Matičky.

4. Pěstoun Josef po Betlémě,
hledal nocleh Pánu země,
nikdo neměl místečka
pro tohoto poutníčka.

5. Tehdy Matka v noční době
zvolila stáj za byt sobě,
v kouteček ten nejnižší
sestoupil Pán nejvyšší.

6. V jeslích leží pacholátko,
plesej, plesej, blahá Matko,
byť i Betlém neznal tě,
ty zde nejsi v samotě.

7. Andělů sbor jak své paní
s uctivostí se ti klaní,
nemluvnátko líbají,
radostně je vítají.

8. Nejsi více chudá žena,
pastýři zde na kolena
před tvým Synem padají,
písně chvály zpívají.
9. Také od východu z dále
pospíchají moudří králi,
aby vzdali chválu, čest
tomu, jenž Pán králů jest.
10. I my jdeme k chudé stáji,
ta dnes podobá se ráji,
andělské tam zpěvy zní
a sám Pán Bůh bydlí v ní.
11. U Syna rač, drahá Máti,
laskavě se přimlouvati,
ať svou ruku vztáhne k nám,
laskavě ať žehná nám!

2. An-dě - lé tam se - stu - pu - jí, čest a slá - vu proz - pě - vu - jí pa - cho - líč -

ku zkrou - še - ně, jenž si ho - ví na se - ně.

3. Dě-ťát-ko to Syn je Bo-ží, od ně - ho je všechno zbo - ží; a zde le -

ží ma - lič - ký sy-nek chu - dé Ma-tič-ky.

4. Pěstoun Jo-sef po Bet-lé-mě, hle - dal no - cleh Pá-nu ze - mě, nik-do ne -

měl mís - teč - ka pro to - ho - to po - ut - níč - ka.

5. Teh-dy Mat-ka v noční do-bě zvo - li - la stáj za byt so - bě, v koute-ček

ten nej - niž - ší se-stou-pil Pán nej-vyš-ší.

6. V jeslích le - ží pa-cho-lát-ko, ple - sej, ple - sej, bla-há Mat-ko, byť i Be -

tlém ne - znal tě, ty zde ne - jsi v samo-tě.

7. An-dě-lů sbor jak své pa-ní s u - cti - vos - tí se ti kla - ní, nemluvnát-

ko lí - ba - jí, ra-dost-ně je ví - ta - jí.

8. Ne-ji ví-ce chu-dá že-na, pas - tý - ři zde na ko-le - na před tvým Sy -

nem pa - da - jí, pís-ně chvá - ly zpí-va - jí.

9. Ta-ké od vý-cho-du z dá-li po - spí - cha - jí moudří krá - li, a - by vzda-

li chvá - lu, čest to-mu, jenž Pán krá-lů jest.

10. I my jde-me k chudé stá-ji, ta dnes po - do-bá se rá - ji, an-dě-l-ské

tam zpě - vy zní a sám Pán Bůh byd-lí v ní.

11. U Sy-na rač, dra-há Má-ti, las - ka - vě se přimlouva - ti, ať svou ru -

ku vztáh - ne k nám, las-ka-vě ať žeh-ná nám!